

בית משפט השלום
בתל-אביב - יפו

ת.א. 173524/02

בפני כב' השופט טובי
קבוע להגשת סיכומים

התובעים:

1. שמעון לב

התובע 1

הנתבע שכנגד 1

2. מיכל יקל

התובעת 2

הנתבעת שכנגד 2

3. נסים נסים

התובע 3

4. ציפורה נסים

התובעת 4

5. יצחק כהן

התובע 5

כולם ע"י ב"כ עו"ד י. בוכבינדר
 מרח' מודליאני 14, תל-אביב
 טלפון: 03-6910049, פקס: 03-6955364

- נגד -

הנתבעים:

1. עיריית תל-אביב

הנתבעת 1

ע"י ב"כ עוה"ד אילן שרקון ואו
 ניר בראונשטיין ואו ערן גיל ואו
 רותם גלעדי ואו עידן אשר ואו דרור
 פרופר ואו בועז גרינברג ואו הדי בכר
 מרחוב שד"ל 8, תל אביב 65786
 טל': 03-5662808 פקס': 03-5662801

2. יורם שדה ת.ז. 008516734

הנתבע 2 (התובע שכנגד)

מרח' זכרון קדושים 3, יפו
 ע"י ב"כ עוה"ד שמואל ליאור ואו גדי בר-און
 מרח' היצירה 3 (בית ש.א.פ.), ר"ג 52521
 טלפון: 03-6134436, פקס: 03-6134463

סיכומים מטעם הנתבעת מס' 1

בהתאם להחלטת כב' בית המשפט מתכבדת הנתבעת מס' 1 (לחלן: "הנתבעת") לחגיש את סיכומיה.

א. רקע עובדתי בתמצית

1. המדובר בתמצית בסכסוך ממושך, בין התובעים לבין הנתבע מס' 2, שהינו סכסוך שכנים במהותו.
2. ביום ה- 2.5.02 הגישו התובעים 1-5 תובענה לצו עשה כנגד העירייה. הנתבע מס' 2 צורף מאוחר יותר כנתבע נוסף בהליך, כשהעירייה הגישה גם הודעת צד ג' כנגד הנתבע מס' 2.
3. העירייה בדקה את כל טענות הצדדים וניסתה לסייע בידם להגיע להסדר, עובר להגשת התביעה ולאחריה, אך זאת ללא הצלחה.
4. העירייה התקשתה להכריע במחלוקת בין הצדדים לנוכח טענות מר שדה ומשפחתו, מחד גיסא, וטענות התובעים, מאידך גיסא. לפיכך, ולאור הגשת התובענה, חוסכם על צירופו של מר שדה לתביעה וכי העירייה לא תפעל בעניין אלא לאחר ועל פי החלטת כב' בית המשפט.
5. העירייה חודיעה לכב' בית המשפט כי תכבד כל החלטה בעניין הסרת הצמחים, אם בכלל, ותסייע ככל שתידרש לבית המשפט הנכבד ולצדדים בעשיית משפט צדק.
6. הנתבע מס' 2 הסכים, לאור עמדת העירייה, למוחקה מהתביעה ולהותיר את מעמדה כנתבעת פורמלית, אולם התובעים, ביקשו להשאיר את העירייה כנתבעת למרות הצטרפתה זו.
7. העירייה במהלך חשנים בדקה כדבעי את טענות מר שדה ואת טענות התובעים 1-5. בעבר, סברה העירייה, כי הצמחייה אינה יוצרת כל הפרעה ומטרד וכי אין מקום להסירה. לאור תלויות חוזרות ונשנות של התובעים או מי מהם, הוחלט לאחר בדיקה נוספת, כי על הנתבע 2 לגזום ענפי עצים בולטים לרחוב.
8. העירייה עשתה מאמצים רבים, כמפורט בתצהירו של מר אריק קרני לצורך פגישות עם הצדדים, ביקורים במקום וניסיונות להביאם לידי פשרה. כפי שהודה מר קרני בתצהירו: "בכל שנות עבודתי בעירייה, איני זוכר מקרה, שבו טופל כה רבות עניין של הסרת צמחייה, הצומחת משטח פרטי לשטח ציבורי".
- טענות התובעים באשר להפרת חובה חקוקה ואו באשר לרשלנות, עם כל הכבוד, אין לחם עילה כמו כן תטען העירייה, מבלי לגרוע מהאמור לעיל, כי התובעים לא הוכיחו נזק כלשהו שנגרם לחם כתוצאה מהשיח תמלוח.
9. בנוסף, לאור העובדה שהעירייה חודיעה כי תכבד כל החלטה שתתקבל על ידי כב' בית המשפט, לא ברורה כלל ועיקר טענת התובעים.
10. כמו כן, תיטען העירייה שאין עליה כל חובה על פי דין לדאוג להסיר שיחיה ולפקח על צמיחתם של שיחים כאלה, אלא החבות לבצע הסרתו של השיח מוטלת על בעל המקרקעין, וזאת בהתאם לחוק העזר תל אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) תש"ס-1980 (להלן: "חוק העזר").
11. העירייה הוציאה צו בחתאם לחוק העזר לגיזום ענפי העצים, אך יחד עם זאת סברה ועדיין סבורה כי לאור טענותיו של מר שדה מחד גיסא, ולאור ה"עילה" והעיתוי "המאוחר" של

התובעים בדרישתם לגיזום מאידך גיסא, משאירה העירייה את החלטה הסופית בעניין לכבוד בית המשפט.

ב. עמדת העירייה

12. העירייה הוציאה צו לגיזום, בהתאם לתעודת עובד ציבור שהוגשה על ידי מר צמח אהרוני ביום 2.6.02. יצוין כי בעבר עמדת העירייה הייתה כי הצמחייה אינה יוצרת מטוּרד או הפרעה וכי אין מקום להסירה (ראה מוצגים נ-1, נ-2). יחד עם זאת, מבקשת העירייה להבחיר כי עמדה זו הייתה עמדתה עובר לחליך המשפטי וכי החלטה סופית בעניין תינתן על ידי כבי בית המשפט בהתאם למכלול העובדות שחוצגו בפניו, ולשיקול דעתו.

13. העירייה תבקש להבהיר כי במחלך הדיונים, אמנם, התבררו עובדות המצביעות על כך כי העילח לדרישת הגיזום והעיתוי לדרישה זו, בנסיבות בהם נעשו, לוקים בחוסר תום לב, כמו כן, תבקש העירייה להבהיר כי הוצאת הצו על ידי מר צמח אהרוני היתה מבלי שנסקלה לעומקה העובדה כי המדובר בצמחייה בחזית בית יצחק שדה, אשר כפי שהתברר במחלך ההליכים המשפטיים, הינו בית בעל חשיבות מיוחדת, שאף הוכרה על ידי העירייה.

14. כפי שהביעה לא פעם העירייה, המדובר בסכסוך קשה שניטש בין חשכניכ, אשר שלח פארותיו לתלונות במשטרה, חקירות במשטרה, ולהחלטה בדבר חגשת כתב אישום וכדומה, כאשר העירייה הוכנסה "בכוח" לסכסוך לא לה, ולמרות בקשתה ועמדתה במהלך הדיונים מבקשים התובעים לערב אותה בהליך זה.

15. העירייה טוענת, שלגוף הדברים, דין חתביעה כנגדה להימחק מחמת היעדר יריבות, הואיל והיא אינה בעלת הדין הנכון בהליך. לעניין זה, תטען העירייה, כי רק אם הבעלים או המחזיקים במקרקעין אינם מבצעים את חובתם על פי דין, רק אז רשאית העירייה לחייבים לעשות כן ועל כן, החובה לחסרת המפגע הינה של בעל חקרקע ולא של העירייה מכוח תפקידה כרשות מקומית.

16. העירייה תוסיף ותטען כי פעלה כראוי, באופן סביר ושקול, בהתחשו: בנסיבותיו המאוד מיוחדות של המקרה ולנוכח מהותו של הסכסוך.

ג. העירייה מבקשת לסייע לכבוד ביהמ"ש לעשות משפט צדק

17. העירייה ניסתה, עובר להליך המשפטי ובמהלכו, לנסות ולגשר על הפערים בין הצדדים לסכסוך, וסייעה בכך גם לכבוד בית המשפט, אך כל זאת ללא הצלחה.

18. העירייה מבקשת להציג בפני כבי בית המשפט את היריעה העובדתית כמי שהתבררה במהלך הדיונים המשפטיים ולפיה עולה כי אכן הבית נשוא התביעה יש לו חשיבות היסטורית וכן רגשית למר שדה, אשר מבקש לשמר את מורשתו של אביו.

19. מפי התובעים הועלו 4 טענות עיקריות מדוע יש להסיר את השיח:

א. השיח גולש לעבר חמדרכה ומהווה מטריד ואין אפשרות מעשית למעבר

הולכי רגל אלא תוך ירידה של אלה לכביש;

ב. סכנה בטיחותית להולכי רגל ובכלל;

ג. השיח מסתיר את נוף היס הייחודי למקום;

ד. השיח גורם לקושי של רכבים לעשות סיבוב בצובה.

20. ראש וראשון, על כב' בית המשפט לקחת בחשבון כי עיתוי העתירה והעילה כפי שהתבררה במהלך הדיונים המשפטיים אינן בהכרח העילות הנ"ל, אלא כי יתכן ואחת הסיבות בהגשת התביעה הינה התנגדותו של מר שדה לבקשות שהוגשו על ידי מר כהן לרשויות התכנון, שכן אחרת לא ניתן להסביר את העיתוי בהגשת התובענה כעת, לאחר שצמחייה זו צומחת במשך שנים רבות במקום ולאחר שהתובעים לא עתרו במשך כל אותם שנים, למרות שהתגוררו במקום, להסרת השיח (ראה פרוטוקול מיום 3.6.2004, עמ' 28, לפיה מודה מר לב כי הוא מתגורר בנכס כבר משנת 1992 וכבר אז השיח המלוח בחלקו כיסה את רוב המדרכה).

21. השיח המלוח נמצא במקום כבר שנים רבות. אמנם הוא מתפשט לאיטו, אך התובעים במשך כל אותם שנים, לא עתרו להסרת השיח.

22. בחקשר לסיבוב בצובה – הרחוב נשוא התובענה הינו רחוב ללא מוצא, שמשמש בעיקר את תושבי הרחוב ואינו סואן. התובעים לא הוכיחו כי השיח המלוח מונע מהם לבצע סיבוב פרסה או מהווה מכשול לרכבים חנוסעים ברחוב.

23. באשר להסתרת חנוף, לא הוכח כי חנוף לים מבניהם של התובעים מוסתת בגלל השיח המלוח. כמו כן, לא ברור מדוע דיירים אחרים ברחוב לא הצטרפו לעתירה בעילה זו.

24. בכל הנוגע לעובדה, שאינה מוכחשת, כי השיח גולש לעבר המדרכה, ואינו מאפשר מעבר רצוף במדרכה לאורך החומה המקיפה את הצובה. טענה זו היא אמנם מוצדקת, אך יחד עם זאת, יובהר וזאת כפי שהתברר בבית המשפט, כי התנועה על פני המדרכה אינה רבה, מה גם, כפי שעולה מהתמונות, ניתן לחולכי רגל ללכת על קצה הצובה ובצמוד לשיח, במקום אליו רכבים לא יכולים להגיע בשל עמודים שהוצבו במקום.

25. העירייה, בהתאם לחוק העזר, מוסמכת להשתמש בשטח ציבורי שייעודו "רחוב" גם לגינון.

26. התובעים לא הוכיחו כי קיימת מניעה חוקית לקיומה של הצמחייה במקום.

27. העירייה סבורה וכך גם ניסתה לפעול, לסיים את הסכסוך בפשרה בין הצדדים ולו גם במחיר גיזום חלק מהשיח המלוח, אך למרבח הצער הצעות הפשרה שהועלו על ידי כב' בית המשפט נדחו על ידי התובעים (ראה פרוטוקול מיום 3.6.2004, עמ' 23).

ד. סיכומו של דבר

28. כאמור לעיל, העירייה לא העלימה עין מהתלונות שהוגשו על ידי התובעים: אלא אדרבא אדרבא היא שלחה פקחים ואנשים מטעמה על מנת לברר את העובדות כהוויתן, אנשיה נפגשו עם התובעים ועם מר שדה לא פעם והיא פעלה בנסיבותיו המיוחדות של תימן זה כפי שהעיד מר קרני, באופן סביר, ראוי ואף למעלה מחמצופה מרשות מקומית. העירייה ואנשיה ניסו לא פעם לפשר בין הצדדים, כאשר מחד – עומדות טענות כבדות משקל של מר שדה כי גיזום השיח מהווה לטעמו פגיעה קשה במתחם ההיסטורי של אביו, כטענתו, ומאידך – טענות התובעים באשר להסרת המכשול ברחוב. העירייה בדקה את כל הטענות עובר להגשת התביעה ולאחריה, וסברה בחסכמה כי בסכסוך זה ראוי שכב' בית המשפט יאמר את דברו וזאת לאחר שהוציאה

צו לגיזום השיח ביום 2.6.02. העירייה הודיעה לבית המשפט כי תכבד כל החלטה ותנסה לאכוף אותה.

29. טענות התובעים כי העירייה לא בדקה במהירות הראויה ובאופן סביר את טענותיהם, אינה נכונה עובדתית, בלשון המעטה.

30. לאור עמדת העירייה בתביעה זו, ולאור העובדה כי הודיעה לבית המשפט כי תקבל כל החלטה שיתן וכי תסייע לו לעשות כל משפט צדק, מן הדין לדחות את התביעה כנגדה ולחייב את התובעים בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

 אילן שורק, עו"ד
 ב"כ הנתבעת מס' 1